

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hegelund-Lange: Der var nogle Sætninger i Socialdemokraternes Ordførers (Borgbjerg) Tale, som sikkert i særlig Grad vakte Interesse. Det var, da han talte om den mangelfulde Neutralitetsvillie, hvortil der skulde have været visse Tilkendegivelser her i Landet, f. Eks. i Pressen. Det ærede Medlem sagde her udtrykkeligt, at han her tænkte kun paa isolerede Fænomener i Pressen, medens det ikke kunde falde ham ind at sigte f. Eks. noget Parti her i Rigsdagen for at sidde inde med en saadan mangelfuld Neutralitetsvillie. Hvis det passer, betegner det en glædelig Udvikling fra et Standpunkt, der tidligere har været hævdet i det Presseorgan, det ærede Medlem staa som Redaktør af. Det er ikke længe siden, at dette Blad ved en af sine første Mænd udtalte, at det kommende Valg vilde staa imellem Dyrtidens og Krigens Venner og Dyrtidens og Krigens Fjender. Det kan ikke have været Meningen, at vedkommende ved Krigens Venner sigtede til de omtalte isolerede Kredse. Det ærede Medlem ved meget godt, at Valgkampen staa ikke imellem Regeringspartierne og disse isolerede Pressekrede. Den staaar blandt andet imellem Regeringspartierne og samtlige Venstres Kandidater og Vælgere, og har det ærede Medlems Blad ment noget som helst med den Udtalelse, har det i Virkeligheden herved stemplet samtlige Venstres Kandidater og samtlige de Vælgere, der stemmer paa dem, som Krigens Venner. Jeg vil hævde, at det er den mest uneutrale Ytring, som endnu er fremkommet paa Tryk her i Danmark. Det ærede Medlems Presse sidder i saa Henseende inde med Rekorden, og jeg haaber, at den skal beholde den.

Slengerik: Jeg skal ikke blande mig i den Forhandling, der af Venstre er rejst i Dag, og hvorved man gør Forsøg paa at komme bort fra den Kendsgerning, at det var Venstre, der sprængte Forhandlingerne i den saakaldte Delegation. Jeg forstaaer saa udmærket godt, at man gør sig megen Umage for at komme bort

fra dette Faktum. Jeg lyttede med megen Opmærksomhed til de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). De indeholdt meget. Jeg blev forbavset over, at det ærede Medlem i de to Minutter, der er Tiden for en kort Bemærkning, kunde faa sagt saa meget. Men skønt Fristelsen til at blande mig i denne Forhandling er der, skal jeg gøre, hvad jeg kan, for ikke at falde for den. Lad Venstre gøre sine mislykkede Forsøg, det ene efter det andet, paa at komme bort fra den historiske Kendsgerning. Jeg vender mig til den Sag, der ligger for, og det gør jeg med noget større Glæde.

Jeg kan anbefale det foreliggende Lovforslag, og det er ikke saa vanskeligt at anbefale, da det er et Lovforslag, der kan gøre sikker Regning paa Tilslutning fra alle Partier her i Salen. Her er vi for en Gangs Skyld i det danske parlamentariske Liv naaet til det Standpunkt, at Oppositionen faar sin Villie. Det radikale Venstre har haft Betænkeligheder, ikke netop ved Grundlovens Ikrafttræden, men ved de Valg, der var en nødvendig Følge af Grundlovens Ikrafttræden. Det er godt kendt, at Højre ogsaa har sine Betænkeligheder i saa Henseende, men Højre har været i Stand til at overvinde sine Betænkeligheder. Højre hører til Oppositionen her i Salen — den ene Ende af Oppositionen, ikke den fornemste Ende, hvad Højre ellers gerne vil være, men altsaa den ene Ende af Oppositionen —, og Højre vil have Valg nu, og Venstre vil have Valg, og Venstre har længe villet have Valg; vi staaar altsaa i den Situation, at nu faar Venstre det Valg, som Venstre saa længe har krævet. Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) forstærkede i sin Tale Kravet om at faa Valg. Det ærede Medlem begyndte med at udtale sin Glæde over, at nu kunde man øjne det Tidspunkt, da Grundloven traadte i Kraft og vi fik Valg; det ærede Medlem saa endog rent hygiejnisk set noget godt i, at vi fik Valg, det ærede Medlem sagde, at det var det sundeste, at vi fik Valg. Det ærede Medlem fra Assens var paa det rene med, at der ingen Fare var ved at faa Valg. Jeg indrømmer, at det ærede Medlem — selvfølgelig i Overensstemmelse med sin Overbevisning — saa kraftigt og stærkt